

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.200/2025/7.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. június 25. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2025. február 10. napján kihirdetett 9.B.371/2024/14. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből kétharmad rész letöltése után bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

A szabadságvesztésbe a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításánál egynapi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A nyomozás során lefoglalt, a Fehérgyarmati benyújtó1 Bűnügyi Osztály által tárolt, a bűnjeljegyzék 1. és 2. sorszáma alatti 1 darab gurulós táskát és 2 darab zoknit elkobozza.

Az elkobozni rendelt további bűnjelek közül az Országos Rendőr-főkapitányság által tárolt, a 15020/120-3/2024. bü. számú bűnjeljegyzék 7. sorszáma alatt kezelt növényi törmelék mennyisége 262,42 gramm.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Terhelt1 vádlott ukrainai lakcíme: terhelt címe szám.

A határozat ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben megjelölt ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés III. fordulata, (3) bekezdés], ezért 3 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből annak fele része letöltése után bocsátható legkorábban feltételes szabadságra, a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte az általa 2024. február 13. napjától 2024. augusztus 15. napjáig, illetőleg 2024. augusztus 28. napjától az ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban, továbbá a 2024. augusztus 16. napjától 2024. augusztus 27. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy az utóbbi beszámításánál egynapi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A lefoglalt bűnjelek közül a növényi törmelékek elkobzásáról, 1 db nylontáska lefoglalása megszüntetéséről és megsemmisítéséről, 1 db mobiltelefon és 1 db SIM kártya lefoglalása megszüntetéséről és a vádlott részére történő kiadásáról rendelkezett, végül kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 1.631.219 Forint bűnügyi költség állam részére történő megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetés súlyosítása érdekében. Indokai szerint a törvényszék által kiszabott büntetés nem tükrözi kellően az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát és társadalomra veszélyességét, a törvényszék túlzó mértékben vette figyelembe az enyhítő körülményeket. A bűncselekmény kísérleti szakban maradása kis mértékben értékelhető a vádlott javára, mivel csak a határon eljáró pénzügyőrök sikeres ellenőrzése akadályozta meg a kábítószer Magyarország területére kerülését, a speciális és generális prevenciós célok elérése érdekében hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[3] A vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.97/2025/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartva kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a vádlott terhére rótt bűncselekményt törvényesen minősítette és helyesen jelölte meg a büntetéskiszabási körülményeket is, azonban túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. Az enyhítő rendelkezés alkalmazásával az irányadó 12 év 6 hónap középérték alatt kiszabott 3 év szabadságvesztés nem felel meg a büntetési céloknak és a büntetéskiszabási elveknek, emellett nem állnak fenn olyan különös méltánylást érdemlő körülmények, amelyek ezen túl az ún. feles feltételes kedvezmény alkalmazhatóságát indokolnák. Törvényesek az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben hozott rendelkezései, azonban a nyomozás során bűnjelként bevételezésre került 1 db gurulós táskáról, 2 db zokniról és 1 db nyílontáskáról is szükséges rendelkeznie a másodfokú bíróságnak, amennyiben ezeket a rendőrség megküldi a törvényszék gazdasági hivatala részére, ennek elmaradása esetén a bűnjelokről az elsőfokú bíróság egyszerűsített felülvizsgálat keretében dönthet. Az elsőfokú ítélet rendelkező része kiegészítendő a vádlott külföldi lakóhelyének megjelölésével. Mindezekre tekintettel a fellebbviteli főügyészség a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelésére és a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés megváltoztatására tett indítványt akként, hogy a vádlott a büntetésből legkorábban annak kétharmad része letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Az ítélet egyebekben történő helybenhagyása mellett szükséges továbbá a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig letartóztatásban töltött idő beszámítása a kiszabott szabadságvesztésbe, illetve a bűnjelök törvényszéki bevételezése esetén elkobzásukról történő rendelkezés meghozatala.

[5] A vádlottól és védőjétől a fellebbviteli főügyészség indítványára észrevétel nem érkezett.

[6] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet ellen bejelentett ügyészi fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el, figyelemmel arra, hogy az a Be. 583. § (3) bekezdés b) pontja szerint az elsőfokú ítéletnek kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, és nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését az arra jogosultak nem indítványozták.

[7] A bejelentett perorvoslat okára és irányára tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (3) bekezdése szerint korlátozott körben, azaz csak a fellebbezéssel sérelmezett részét érintve bírálta felül.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdés szabályai szerint azonban korlátozott felülbírálat esetén is vizsgálja a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokló abszolút és súlyos relatív eljárási szabálysértések esetleges megvalósulását, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok, c) pont, (5a) bekezdés], továbbá hivatalból vizsgálja a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[9] Az ítéltábla a fenti körben elvégzett felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív hibát, amely ítélete érdemi felülbírálatát kizárná és annak hatályon kívül helyezését indokolná, illetve amelynek lényeges hatása lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, vagy a büntetés kiszabására.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezés bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés alapján került sor. Az ilyen formájú jogorvoslat, az ún. szankciós fellebbezés esetén az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes. Korlátozott felülbírálat esetén a történeti tényállás kizárólag a határozat kijavításának szabályai szerint érinthető a Be. 453. § (6) bekezdés alkalmazásával, a történeti események érdemének érintése nélkül (BH2022.34.III.), azonban jelen esetben ennek szükségessége sem merült fel.

[11] Az ítéltábla csupán az elsőfokú ítélet [1] bekezdésében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Főügyészség nyilvánvalóan elírás folytán helytelenül feltüntetett vádiratának számát helyesbíti B.468/2024/22. számra, továbbá a vádlott [3] bekezdésben írt személyi körülményeiben helyesbíti a férje és gyermekei nevét név, illetve név1, illetve a történeti tényállást szintén nem érintve a [11] bekezdésben megjelölt jogszabályi hivatkozást az ítélet jogi indokolása részének tekinti.

[12] A felülbírálat során irányadó tényállásból törvényesen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, a felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság nem észlelt olyan körülményt, amely felmentését, vagy a vele szemben indult eljárás megszüntetését tenné szükségessé.

[13] A vádlott cselekményének anyagi jogi minősítése is megfelel a törvénynek, az elsőfokú bíróság minősítéssel kapcsolatos jogi indokolása mindenben helytálló.

[14] A Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti bűncselekmény elkövetési magatartása forgalmazói típusú elkövetési tevékenységeket foglal magában, ezek a kínálás, az átadás, a forgalomba hozatal és a kereskedés. Forgalomba hozatallal követi el a bűncselekményt, aki a kábítószer – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen – több, esetleg meg nem határozható számú személynek juttatja (57. számú BK vélemény), de a forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban, neki adja át a kábítószer, azzal a szándékkal, hogy a megszerző másnak, vagy másoknak továbbadja. A forgalomba hozatal magába foglalja az eladók vagy a vevők felkutatását, ennek során

közvetítők igénybevételét, az áru megtekintését, megvizsgálását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyének előzetes felderítését, a szállítóeszköz és kísérők biztosítását is. Tehát az elsőfokú bíróság által helytállóan hivatkozott BH2013.264. számú eseti döntésben írtakkal egyezően a kábítószer átadásán túlmenő több résztvevénységből tevődhet össze. Ezért a résztvevénységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása.

[15] A Kúria 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatában írtaknak is mindenben megfelelően minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott forgalmazói típusú elkövetési magatartását a Btk. 176. § (1) bekezdés szerint. A 61. számú BK vélemény indokolásának 3/a. pontja alapján a bűncselekmény megnevezése mellett helytállóan jelölte meg a bűncselekmény azonos büntetési tétellel fenyegetett elkövetési magatartásai közül a III. fordulatban írt alakzatot.

[16] A Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő kábítószer-kereskedelem büntette a (3) bekezdés szerint súlyosabban, öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, ha a bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerre követik el.

[17] A minősítéssel összefüggő jogi indokolás részét képezi a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja szerinti, az elkövetés tárgyával kapcsolatos értelmező rendelkezés megjelölése, melynek értelmében kábítószer a 78/2022. (XII.28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. és 2., valamint 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. és 2. jegyzékén szereplő anyag. A delta-9-THC a BM rendelet 2. mellékletének P2 jegyzékén szereplő vegyület.

[18] A Btk. 461. § (1) bekezdés c) pontja értelmében THC esetén a csekély mennyiség felső határa 6 gramm, míg a (3) bekezdés a) és b) pontja értelmében a 176-180. § alkalmazásában az (1)-(2) bekezdés szerinti kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros, különösen jelentős mennyiségű, ha ezen mennyiség felső határának kétszázszoros mértékét meghaladja.

[19] A fenti törvényi rendelkezéseknek megfelelően helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett bűncselekménynek, mely kísérleti szakban maradt, mivel a forgalomba hozatalra ténylegesen nem került sor.

[20] A törvényszék körültekintően számba vette a büntetés kiszabása körében értékelhető enyhítő és súlyosító körülményeket, helyesen rögzítette a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a kiszabható szabadságvesztés büntetés irányadó középértékét 12 év 6 hónapban.

[21] Az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezését a másodfokú bíróság részben alaposnak találta. Úgy ítélte meg, hogy az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 3 év szabadságvesztés és az ezzel egyező tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, az a büntetéskiszabás elveinek megfelelően tetterányos, az egyéniesítés követelményeit is kifejezésre juttatja. A törvénnyel első alkalommal összeütközésbe kerülő, beismerésben lévő, három gyermeke eltartásáról gondoskodó, háborús helyzetben élő vádlott cselekménye a határőrök eljárása eredményeként ugyan, de tényszerűen kísérleti szakban maradt, mely körülményekre figyelemmel összességében nem kifogásolható a szabadságvesztésnek a törvényi minimum alatti tartamban meghatározása. Az eltúlzottan enyhének nem tekinthető, ezért nem volt indokolt súlyosítása. A törvényszék megfelelő indokát adta az irányadó középmértéktől lefelé eltérésnek, mellyel az ítéltábla mindenben egyetértett.

[22] Nem osztotta viszont a törvényszék indokait a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározásával összefüggésben.

[23] Az enyhítő szakasz alkalmazásával történő büntetés kiszabását lehetővé tevő büntetéskiszabási körülmények mellett ugyanis az ügyben nem kerültek feltárára olyan különös méltánylást érdemlő további körülmények, amelyek indokolnák a vádlott esetében a Btk. 38. § (3) bekezdés alkalmazását is. Az elsőfokú bíróság által e körben hivatkozottak már messzemenőig figyelembevételre kerültek a szabadságvesztés tartamának megállapítása során. Nem lehet eltekinteni attól sem, hogy az egészségügyben dolgozó vádlottól fokozottabb elvárás a Btk. XVII. Fejezete szerinti egészséget veszélyeztető kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elkövetésétől tartózkodás. Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet feltételes szabadságra bocsátással összefüggő rendelkezését megváltoztatta és megállapította, hogy a vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a büntetés kétharmad része letöltését követően bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[24] Alkalmazhatónak találta azonban a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a büntetés végrehajtási fokozata meghatározása során a Btk. 35. § (2) bekezdés szerinti rendelkezést, ezért azt a törvényben meghatározott fegyház fokozat helyett a Btk. 35. § (1) bekezdés szerinti eggyel enyhébb börtön fokozatban állapította meg.

[25] Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései, így az előzetes fogvatartás és a bűnügyi felügyelet beszámítása, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről történő döntés megfelel a vonatkozó törvényi rendelkezéseknek.

[26] A beszámításra vonatkozó rendelkezés az ítéltábla végrehajtási fokozatot megváltoztató döntése miatt igényelt változtatást. A Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont

értelmében nem az elsőfokú ítéletben szereplő öt, hanem négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

[27] A lefoglalásról készült jegyzőkönyv és a bűnjellista egyező adataira figyelemmel, nyilvánvaló elírás miatt, a helytállóan elkobozni rendelt növényi törmelékek mennyisége igényelt helyesbítést, elkobzásuk a törvényszék által megjelölt Btk. 72. § (1) bekezdés a) pont helyett a c) ponton alapul.

[28] Szükséges volt pótolni a lefoglalt további bűnjelekről elmaradt rendelkezést. Az elkövetéshez eszközül használt gurulós táskát és két darab zoknit az elsőfokú iratok 16. sorszámú utóirata alapján megállapíthatóan jelenleg is a lefoglalást végrehajtó rendőrség kezeli bűnjelként, a törvényszék részére azok megküldésére a másodfokú elbírálás időpontjáig nem került sor. Ezért a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ítéltábla e bűnjelek elkobzásáról rendelkezett. A fellebbviteli főügyészség indítványában szereplő további bűnjel, azaz egy darab nylontáska tekintetében az elsőfokú bíróság ítélete már tartalmaz helytálló rendelkezést.

[29] A Btk. 92. § (1) bekezdése szerint az ítéltábla beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött időt. Szükséges volt továbbá a vádlott ukrain lakcímének is feltüntetése a határozat rendelkező részében.

[30] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdésére utalással megváltoztatta, míg egyéb helytálló rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. Az ítélet elleni további fellebbezést a Be. 615. § kizárja.

Debrecen, 2025. június 25.

Dr. Gömöri Olivér s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mocsáry Eszter s.k.
bíró

Dr. Deák Judit s.k.
előadó bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 9.B.371/2024/14. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. június 25.

Dr. Gömöri Olivér s.k.

a tanács elnöke